

til at give Pant i sine Redskaber og sit Inventarium. Den, der understøtter ham til Anskaffelsen af Arbeidsmateriale, vilde jo nu imidlertid efter Vædringsforslaget under Nr. 25 ikke kunne faae nogen Sikkerhed i hans Redskaber og Inventarium, da disse Gjenstande ikke ere anskaffede for den Understøttelse, som han har ydet ham. Jeg vil saaledes henstille, om det ikke er rigtigere at stemme mod Forslaget under Nr. 25.

Jusfitsministeren: Mit Forhold til de Vædringsforslag, der ere stillede under det nu foreliggende Afsnit, er, efterat Mindretallets Forslag under Nr. 11 er taget tilbage, i det Væsentlige det samme, som det var ligeoverfor de Forslag, som vi behandlede under det foregaaende Afsnit. — Hvad Udvalgets Forslag under Nr. 12 angaar, da indeholder det jo en lille Kæmpelse i det Forslag, som Thinget vedtog ved 2den Behandling efter Udvalgets Indstilling, og der kan vissevis ikke være Noget derimod at invende. Forslagene under Nr. 13, 17 og 20 til §§ 78, 102 og 126 indeholde kun det Fornødne om Bæjendtgjørelsesmaaden, medens det hidtil var blevet overset, hvorledes Bæjendtgjørelsen skulde ske. — Forslaget under Nr. 14 til § 97 er dernæst vistnok i Ordets allerstængeste Forstand kun et Redaktionsforslag. — Forslaget under Nr. 15 er kun fremkommet som Følge af den Tillægsparagraf, som blev vedtagen ved 2den Behandling efter Udvalgets Forslag. — Forslaget under Nr. 16 er et Realitetsforslag, men et Forslag, som jeg ikke kan Andet end sætte megen Pris paa. Jeg tillod mig nemlig netop ved 2den Behandling at henstille, om der dog ikke naturligt burde tilføies en Begrænsning med Hensyn til Gjen-tagelse af Affordforsøgene. Det maa erkjendes, tror jeg, at, saaledes som Bestemmelsen herom blev affattet ved 2den Behandling, var der, navnlig naar man lægger Mærke til de Ord i § 102: „saalænge ikke den endelige Udlodning har fundet Sted,“ en Mulighed for, at en haardnakket Forening af Kreditorer kunde gjøre Boets endelige Dggjørelse, jeg kunde fristes til at sige, næsten umuligt, idet de nemlig efter Paragrafens Affattelse kunde ved-

blive med Affordforsøg. — Ved Forslaget under Nr. 18 har jeg ikke Noget at bemærke. — Forslaget under Nr. 19 indeholder kun en Tydeliggjørelse; det har utvivlsomt været Lovforslagets Mening, hvad der derved foreslaas udtrykkelig optaget. — Forslaget under Nr. 21 indeholder en ren Redaktionsforandring; om jeg huffer ret, er Ordet „han“ kun en Reminiscents fra, at der tidligere stod „Ekliffe-forvalteren“, medens der nu staar: „Ekliffetretten“. — Forslaget under Nr. 22 er et korrekttere Udtryk for, hvad der har været tilfattet ved § 144. — Hvad Forslaget under Nr. 23 angaar, da er det allerede tilstrækkelig forklaret af den ærede Ordfører, hvorledes det i Virkeligheden kun medfører en tydeligere Redaktion, lad mig dog tilføie, at dette Forslag tillige er en lille Tribut til Schweigaards manes. — Forslaget under Nr. 24 er mig unegtelig noget dunkelt; hvad der skal vindes ved at sætte: „Kapitlerne 1, 2, 3“ i Stedet for: „Kapitlerne 1—3“, ser jeg nemlig virkelig ikke; men det er jo forresten Noget, der er ganske ligegyldigt. — Forslaget under Nr. 25 skal jeg henstille, om man vil gaa ind paa. Den Forandring, som deri er foreslaaet, er ganske vist ikke foreslaaet uden Anledning af de Udtalelser, der ved 2den Behandling fremkom fra flere af Thingets Medlemmer og navnlig fra et æret Medlem af Udvalget (Ukting). Men det indeholder paa den anden Side en større Indskrænkning i Afgangen til det deri omhandlede Løssøreunderpant, end der findes i Lovforslaget. Jeg er derfor lidt vanskelig stillet overfor dette Punkt. Personlig tror jeg, at, jo større Indskrænkninger der gjøres, desto bedre. Men noget Andet er det, at dette jo er et meget omtvistet Spørgsmaal. Jeg skal derfor, som sagt, indskrænke mig til at henstille det Punkt, som Udvalget herved har bragt frem, til Thingets Overveielse. — Forslaget under Nr. 26 er vistnok i sin Orden. — Der staar saaledes kun tilbage for mig at omtale det, om jeg saa maa kalde det „særøfle“. Forslag eller Forslaget under Nr. 27. Det gaar jo ud paa at give Regjeringen en Bemyndigelse til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Kæmpelser, som de særlige lokale Forhold der